

flagslisten, at Forslagene ere „tiltraadte af Udvalget“ heller ikke sjaar til for mit Bedkommende. Udvalget har, saa vidt jeg ved, ikke været samlet siden anden Behandling. Jeg gør kun Bemærkning derom, fordi det ellers kunde se underligt ud, at jeg afholder mig fra at stemme over Endringsforslaget. Det vil jeg nemlig gøre, idet jeg antager, at det ikke har noget med selve Realiteten at gøre.

Ordføreren (Bjerre): Da den ærede Indenrigsminister kom til mig og spurgte, om vi havde noget mod denne Endring, svarede jeg, at jeg turde indestaa for, at vi ikke havde noget imod den. Jeg mente selvfølgelig Udvalgets Flertal. Det er altsaa en formel Ukorrektthed, at der er kommet til at staa „Udvalget“.

Da ingen ønskede at udtale sig, sluttedes Forhandlingen.

Endringsforslag Nr. 1 af Indenrigsministeren, tiltraadt af Udvalgets Flertal:

Nr. § 4.

Indenrigsministeren bemyndiges til at lade den til Lov om Valgene til Rigsdagen af 12te Juli 1867 hørende Fortegnelse over Kongerigets Valgkredse oprykke og befæstiggøre med de af nærværende Lov flydende Forandringer; i den ny Fortegnelse ville Valgkredsene i Kjøbenhavn være at angive ved de Gader, der begrænse Kredsene, hvorhos der ved Affattelsen af Fortegnelsen vil være at tage Hensyn til de siden Valgloven stedfundne Delinger af Kommuner og Sogne, vedtoges med 32 Stemmer mod 6.

Endringsforslag under Nr. 2 af samme, tiltraadt af Udvalgets Flertal til:

Fortegnelse

over

nyoprettede eller forandrede Valgkredse i Kjøbenhavn, Kjøbenhavns, Denise, Aarhus, forrige Skanderborg, Randers og Aalborg Amt.

Aarhus Amt, 2den Kreds:

Ordene: „Fjstergade, ... Vesteralle og Sønderalle.“ ændres til: „Fjstergade, Fjstergade, den nordlige Del af Fredensgade med Fredens Torv indtil Sønderalle, Sønderalle, Vesteralle, Frederiksgade, Østergade, Aylvej, Søndergade og Amaliegade.“ vedtoges uden Afstemning.

Lovforslaget i sin Helhed fattes derefter under Forhandling.

Ordføreren (Bjerre): Da vi vare komne til en Overenskomst fra Flertallets Side, — den Overenskomst, som vi have kaldt et Kompromis, fordi den er kommen i Stand ved gensidige Indrømmelser, fra dem der havde ønsket at gaa noget videre, og fra dem, der ved en foreløbig Foranstaltning ikke ønskede at gaa saa vidt, — var det naturligvis os meget magtpaaliggende, at Forslaget saa snart som muligt kom ned til det andet Ting. Den højtærede Formands Ønske om, at 2den Behandling kunde sluttes allerede i Lørdags, faldt derfor ganske sammen med Flertallets, og det er Grunden, hvorfor vi undlode at deltage i Debatten den sidste Dag, undtagen med nogle enkelte Øringer lige i sidste Øjeblik. Men det ligger jo i Sagens Natur, at naar man i ti Minutter skal svare paa, hvad der er kommet frem i 4 Timer, kan man let fristes til at udtale sig i saa korte Antydninger, at det ikke bliver forstaaet af dem, der ikke i Forvejen ere inde paa denne Tankegang, og det har ogsaa vist sig ved denne Lejlighed. Rent tilfældig har jeg faaet at vide, at en Del Medlemmer af det andet Ting have faaet den Opfattelse af vort Lovforslag, at det skulde være en definitiv Ordning i Righed med Regeringens og Folketingets Forslag, blot paa en noget mindre radikal Maade. Og det er ogsaa meget naturligt, at de ere komne til den Opfattelse, hvis de blot have været henviste til enkelte Blades Referater. Jeg er saaledes bleven opmærksom paa, at der i en Del Kjøbenhavnske Blade er fremkommet en Fællesudtalelse, hvori der blandt andet staar, at det Standpunkt, at rette noget paa det allerværste og saa i øvrigt vente paa en Grundlovsforandring, det blev nærmest repræsenteret af et lille Mindretal, medens Flertallet derimod nok principielt godkendte Grundlovens bogstavelige Udtydning, men i Praksis kun til Dels tog dette til Følge, idet de havde valgt en vilkaarlig fastsat Forøgelse af Kredsenes Antal. Men det er jo ikke rigtigt, det er jo os, Flertallet i Udvalget, som have foreslaaet at afhjælpe de værste Mangler, indtil en Grundlovsforandring kan finde Sted, fordi vi principielt holdt paa en Grundlovsforandring og meget nødig ville foregribe noget, inden den kan finde Sted, men dog paa den anden Side finde, at Tilstanden er en saadan, at man ikke kan forsvare, at lade det blive ganske, som det nu er. Det er jo os, der have indtaget dette Standpunkt, og vi have aldrig noget Øjeblik ment, at vort Forslag skulde